

הגדול... זכור נזכור שהקב"ה מסתתר כדי לנסותנו וכל חפצו האמונה והעבודה הזכה כדי שנחרות על לוח לבנו את מסובב הסיבות שהפגישנו ונתן לנו את כל הטוב... השי"ת יהיה בעזרנו שנזכה לעשות רצונו על דבר כבוד שמו על פי

ל

לכבוד...

ושכשם שיש דברים שהשכל לא נותן לתאר כלל שהם קיימים במציאות ולמרות זאת הדבר בא בפתע פתאום, כמו ברק המגיח מהעלטה, כפי שהנך רואה מקבלת מכתבי, כמו כן גם בישועתך השלמה אם תמשיך לצפות ולקוות בכל הענינים שחסר לשלמות קומת האדם, תקבל את ההתבהרות והם יגיחו מבין שכבת העננים הצפופה המכסה את האופק מעיניך, חה יבוא בהתעוררות גדולה שלא עלה על דעתך מעולם שתיתכן התעוררות כזו לאחר שירדנו פלאים בגלותנו וקומתנו שפופה ונפשנו שוחה עד עפר.

ובגלות זו שאליה ירדנו ללקט את ניצוצותינו שנדחו ונתפזרו ובה אנו

הכמיהה האמיתית שנזכה לחיות הדברים הכתובים לעיל בידדות האיתנה של הסיבה הראשונה אשר מאת ה' היתה זאת היא נפלאות בעיינינו, אנה ה' הושיעה נא אנה ה' הצליחה נא.

אדר ב' תשל"ו

שוהים כ"כ הרבה דורות וגלגולים, עלינו לחיות עם האמונה הפשוטה וההכרה של מציאות ביטול האנוש שרק מזה ניתן לינוק את חיותנו, וכאותו תינוק אשר אין לו קיום בלעדי עזרת אמו, כן האנוש אין לו לא אחיזה לא קיום, לא כח, לא הרגשות ולא תחושות ומחשבות מבלעדי הכח שנתן הקב"ה לאנוש בהשאלה לימי חייו עלי אדמות וברצותו מאריך וברצותו מקצר, למען נדע כי שם ה' נקרא עלינו, ולמען ניתן את כל הכבוד והגדולה והעושר לאלוקינו שאין אנו יכולים לחיות עמו ברגש אלא בהשגה בלבד בהיות שהוא אינו גוף ודמיון. ואנו צריכים לדעת שאין לנו קיום באחזתנו לא בגוף ולא בדמיון, מאחר

שהשגנו כל עמלנו רק מתוך בטולנו בפני האמא שלנו העוזרת לנו ומנחה דרכנו באמצעות הסיבות ששולח לנו מסבב הסיבות בה', ומי שרוצה להגיע לשלמות כזו לא יוכל להשיגה אלא אם כן יחיה במצב של ביטול והעלמה כמו הקדושה שגם היא נמצאת בהעלמה כפולה ומכופלת עד שא"א להשיגה אלא בהשגה, ככה בטולנו צריך שיהיה זה לעומת זה.

ואם תזכה להגיע לאחיזה כזאת של ביטול, וידיעה שקיומך נולד ונוצר כל נשימה, בבחינת חדשים לבקרים רבה אמונתך ומתוך חסד ורחמים, אזי תחזור העטרה ליושנה ותקבל את כל מה שנאבד ונעלם ממקור החיים שלך שזה מקור שלימות הנפש, ותזכה לחיות תחת כנפי השכינה ועי"ז תהיה במקומך בעוז ובחדווה ובשמחה, שכן הגעת בבטולך זה לעומת זה, והקב"ה שעליו נאמר עוז וחדווה במקומו, יזכך לחדווה אמיתית ושלמה לעומת הקדושה ובוזה תבוא אל המלך להודות לו ולהגיד בפניו הבו לה' כבוד ועוז הבו לה' כבוד שמו, וברגעים אלו תראה שאינך צריך לחיות בירושלים על ידי, שכן התעלות הנשמה והגעגועים להתעלות בשל מקום מגורים קרוב

באופן פיזי אלא בפיך ובלבבך לעשותו ובכל מקום אשר שם זימן לך ה' שתתגורר, שם נקרא שם ה' ושם צריך לקיים וברכתך.

והקירבה של חבר הוא רק סיבה לעורר אחד את ליבו של השני שחיותו נובעת מהאמא שלו ולהיות חבר נאמן יחד בחיים הכאובים והמשתרעים על שביל צר מאד אשר הרבה מכשולים מונחים לאורכו, ונפילות אין ספור מלויים את ההליכה בשביל זה, אשר באופן רגיל מסוגלים להביא את האדם לידי הרס ואבדון, אבל בכוחה של העקשנות בהליכה בשביל הצר בלי הסתכלות לפנים ולאחור רק התקדמות כעוור הממשמש דרכו באפילה, וגם בצהרי היום, ובפחד מהסכנה שלא נגיע למחח חפצנו ושנאבד דרכנו ונצלול במצולות ובתהומות הנשיה, ועל ידי שנתלה חסדינו באמונה הפשוטה, על ידי שנשים אל ליבנו הערל, מהיכן ירק זה חי, מניין לנו הכוחות לעבור את המדבר הגדול והנורא הזה, עי"ז יתעוררו עלינו הרחמים וה' יזכנו להתפזרות הערפילים ולאור שבעת ימי בראשית שנוצר רק בעד יצירי כפיו של הקב"ה בעד עם הנבחר, וכל פרט ופרט שבעם הנבחר נכלל בכלל. מה שמחתי

לקרוא במכתבך שהגעת למסקנה הנכונה, והנך רואה כבר שלא המקום שהנך בו הקנו לך הכאבים ולא משפחתך וסביבתך גרמו לך מצבים קריטיים, ודע לך שכל זה הוא רק מדמיון שבא לך מצד השטן האורב לך בדרכך ומשתוקק לטורף ולעוקרך ממקור האמת, אבל חסדי ה' כי לא תמו כי לא כלו רחמיו עלינו והוא אינו מניח לנו להיטרף ולהלכד בצפורני השטן כמו שנאמר ואלמלא הקב"ה עוזרו לא היה יכול לו, ואחרי שהגעת למסקנתך הנכונה כאמור לעיל אני בטוח שיש עוד תקוה, ומקווה שתחגור כלי נשקך במתנגן ותצא לקרב, שמטרתו לעורר את כל היסוד ולחפש את האמת, ודווקא מתוך הריקנות והשממה הזועקת מתוכנו והנובעת בשל קוצר ראותנו את דרך האמת שנקנת בהרבה יסורים עד שה' הרחום מעורר רחמים עלינו ונותן לנו כוחות לחיות עם היסורים, ועי"ז נזכה לבוא לדרגות שזכו בהם הגדולים שהיו במצבנו עם היסורים, ודווקא בגלל היסורים הגיעו לאשר הגיעו. ככה נזכה גם אנחנו ללכת בעקבותיהם עם עקשנות בבחינת של "שבע יפול צדיק וקם" ובזה נזכה לחיות עם האמת, לחסות תחת כנפי השכינה ועם ביאת

גואל צדק וביחד עם בנין בית המקדש כמו שהוציאנו ממצרים כן נזכה שישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי, וגם הגויים יכירו שה' אחד ושמו אחד אז ישמח ישראל בעושיו וכ"א יחיה עם שמחת לבו, ויראה עין בעין את האמת שבו איך שיסודו אין מוחלט אחר שיכול היה להיות מושפע כל ימיו מדמיון שהוא ממש, ומי יתן וכל הנ"ל יקויים במהרה בימינו עם אחדות ושלמות של אין סוף.

וכשם שכאשר רוצים שהאדמה תתן פריה, יש צורך לחרוש אותה ולהפוך את רגביה ובפרט אדמה אשר לא נחרשה ונעבדה ונזרעה זה שנים רבות, כן אנחנו לא נוכל להגיע אל האמת שלנו אלא לאחר שנעורר אחד את השני וניפגש מתוך חרישה משותפת, ועי"ז יזכנו השי"ת שפגישתנו תפיק יבולים ע"י שנחרוש את אדמתנו ונזרע את עמלנו ואזי ה' יזכנו שכ"א ואחד יתן את ליבו להתקשרות של אמת.

ובראותנו את האמת שלנו תכסה פנינו בבושה וכלימה בהביאנו במחשבתנו כי באמת לא עבדנו ולא עמלנו לחיות עם הקדושה, ואולי עי"ז ה' יזכנו עם "אין" של אמת שזה האמונה הפשוטה ולא עם "אין" של דמיון שהוא מציאות אין בלי יסוד ובסיס.

אמרי

מכתבים

אשר

נה

אני מקווה שהנכם מרגישים בטוב ופרנסה המצויה אצלכם ברווח, ונשמע מכם אך ורק בשורות טובות עם מאבק של שלימות לזכות לאמת עד שה' יאיר

את ליבנו ויעוררנו לבוא אל האמת עד שיבוא משיח צדקנו.

בברכה רבה...

לא

לכבוד...

בודאי ידוע לך ידידי כי כל הנחלים הולכים אל הים, והרבה דרכים נסללו במשך הדורות ע"י הצדיקים האמיתיים מנהיגי עם ישראל שנשלחו להורותנו הדרך להגיע אל תכלית ותיקון נפשינו, וכ"א נמשך לדרך המולכת אותו ו"השייכת" לו מטעם שורש נשמתו וגלגוליו. והקב"ה מנהיג ומוליך את כל המנהיגים את קהילתם בדרך המסוגלת להם ושומר אותם מכל רע ולא מביאם ח"ו לידי מכשול בדרכם, אם מדובקים הם באמונתם בהשי"ת ובמשה עבדו.

לונדון אדר ב' תשל"ו

והשגחתו עלינו, אלא אמור מעתה שהשי"ת צמצם עצמו כביכול ע"מ שנוכל להשיגו לפי השגתנו והוא בעינינו בהתלבשות סיבות המזדמנות לאדם בימי חייו עלי אדמות, הקב"ה גם מזווג לאדם זיווגו השייך לו ומברכו בפרי בטן אשר גם המה נשמות הקשורות לו והשייכות אליו. והוא השי"ת מזמין לו חיותו ע"י פרנסה זו או אחרת אשר גם אליה נוטה האדם מחמת שייכותו לזה וכד' וקוצב לו שנותיו שאותם עליו לחיות ובהם לתקן את קלקולו שבכל הדורות החל מחטא עץ הדעת.

ועוד איוה ה' לו, תפילה ועבודה מקרוצי גושי חומר. וכן מצינו באבותנו אשר מנע ה' מהם פרי בטן עד אשר העתירו הרבה לה', וכ"ז מפני

כל יהודי מאמין יודע שהשגחתו יתברך פרושה על כל העולם והברואים והרי השי"ת הוא אין סוף, אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף ואיך אנו יכולים לראות הנהגתו אותנו